

kunde sikres, og under Forudsætning af, at Bristerne beholdt deres daværende lave Standpunkt, ikke vilde kunne bære sig, og for at sikre Fabrikationens Fortsættelse i Kampagnen 1888 vilde det derfor efter Bestyrelsens Formening være nødvendigt, at der ydedes en Understøttelse af Statskassen, saaledes at Bestyrelsen derved blev sat i Stand til at opfylde alle paatagne Forpligtelser, i hvilket Tilfælde Bestyrelsen da med største Økonomi og paa bedste Maade vilde fortsætte Fabrikkens Drift.

Som Svar paa denne Henvendelse tilkendegav Finansministeriet Bestyrelsen straks, at en saadan Understøttelse af Statskassen var man ikke i Stand til at yde eller stille i Udsigt.

Da man ikke kunde betragte den ovenomhandlede Udtalelse fra Bestyrelsen som indeholdende en endelig Beslutning om at standse Driften efter denne Kampagnes Udløb, og da de efterhaanden indløbende Indberetninger lode vente, — hvad der ogsaa siden viste sig rigtig — at Kampagnen, (der varede fra 15de Februar til 30de Juni), vilde give et ikke ubetydeligt Overflud, uagtet den vidstes at være paabegyndt med ringe Forventninger, forholdt Ministeriet sig foreløbig afventende, om ikke Bestyrelsen, naar den efter Kampagnens Slutning havde vundet et sikrere Overblik over dennes Resultater, maatte beslutte sig til ved egne Midler at fortsætte Driften i alt Fald endnu for et Aar, fremfor straks efter en forholdsvis heldig Kampagne at foretage et ogsaa for Selskabet selv saa alvorligt Strid som en Standstning; men da Ministeriet endnu midt i Juli ikke havde modtaget nogen nærmere Meddelelse fra Bestyrelsen, sandt man sig foranlediget til at rette en indtrængende Anmodning til denne om snarest at blive gjort bekendt med, hvorvidt den vilde optage Kampagnen 1888 eller ikke, efter som man nu stærkt nærmede sig den yderste Tid, da de Sukkerdyrkere, der havde været villige til at indgaa nye Kontrakter, maatte træffe omfattende Forberedelser, hvis de ikke kunde benytte Fabrikken, idet de i Tillid til denne stode ganske uden eller med utilstrækkelige Sukkerværker.

Bestyrelsens Svar, der først afgaves den 25de August, var imidlertid saadant, at det maatte lade Ministeriet i Uvisshed om Bestyrelsens Hensigt i den omspurgte Henseende, og straks efter dets Modtagelse gentog man derfor Begæringen om et bestemt Svar. Foranlediget ved nogle Ytringer i Bestyrelsens nysnævnte Skrivelse om, at Indgaaelsen af flere aarige

Kontrakter havde længere Rækkevidde end Spørgsmaalet om et enkelt Aars Drift, og at, om end det i Kampagnen 1887 indvundne Overflud muligt vilde kunne opveje et enkelt Aars Tab ved utilstrækkelig Kørlevering, vilde det ikke være tilstrækkeligt til at møde kommende Aars mulige Underflud, fremhævede Ministeriet ikke blot, at det fremsatte Spørgsmaal alene havde angaaet Kampagnen i 1888, men tilbød ogsaa, hvis Selskabet vilde paatage sig at gennemføre denne Kampagne, (hvorum Spørgsmaalet nu var i høj Grad brændende), at samthkke i, at Overfluddet for 1887, i Stedet for straks at anvendes til Afbetaling paa Selskabets Rentereskancer til Statskassen, maatte holdes i Reserve til Dækning af det berøgtede Driftstab i 1888, hvis et saadant virkeligt skulde resultere, ligesom man erklærede sig villig til for Kampagnen 1888 at gøre de samme Indrømmelser, som man — som her foran forklaret — havde gjort for Kampagnerne 1885 og 1887. Under 2den September modtog man Bestyrelsens Svar, der indeholdt, at Selskabet efter det gjorte Tilbud vel vilde kunne fortsætte Driften og indgaa Kørleveringskontrakter for det ene Aar 1888, men kun paa den Betingelse, „at samtlige af Bestyrelsen indgaaede Kontrakter med det ansatte Personale med Hensyn til Vagering og fri Hjemrejse, ligesom ogsaa, om der til dette Tidspunkt maatte være andre svævende uafgjorte Gældsposter, respekteredes af Ministeriet, hvis Driftens Fortsættelse efter den eller en senere Kampagne skulde overgaa til dette, eller at Ministeriet paa anden Maade vilde holde de Vedkommende skadesløse i Henshold til de med dem indgaaede Kontrakter, — i modsat Fald vilde Bestyrelsen ikke kunne paatage sig Fortsættelsen af Fabrikkens Drift i den forestaaende Kampagne“.

Da den saaledes stillede Betingelse ganske faldt sammen med den i Bestyrelsens Skrivelse af 18de April fremsatte Begæring, hvilken Finansministeriet den Gang bestemt havde erklæret ikke at kunne gaa ind paa, var det altsaa givet, at Bestyrelsen vilde lade Fabrikken henhænge ubenyttet i 1888, og derigennem i alt Fald meget tvivlsomt, om Selskabet nogenstunde vilde kunne tilvejebringe de Pengemidler, som vilde behøves til paa ny at sætte Driften i Gang.

At forholde sig som passiv Tilskuer hertil maatte Finansministeriet anse for uforsvarligt. Fabrikken, der for Tiden befinder sig i fuldkommen god og vel vedligeholdt Stand, repræsenterer en meget